

som endelig Gage. Den Tid, i hvilken han skal komme til den højeste Gage, er saa lang, at det, efter min Overbeviisning, ikke vil lykkes ham i hans Levetid at komme dertil, og det forekommer mig derfor billigt at holde paa Lovudkastet i dette Punkt. Dette Institut, Geheimearchivet, er saa aldeles enestaaende — der er ikke noget Andet af den Slags her i Landet, hvortil der udfordres den Slags Kundskaber som der, og de Mænd, som have erhvervet sig denne Dygtighed, maae derfor ønskes bevarede der; de kunne ikke godt finde Ansættelse andetsteds, og vi kunne ikke ønske, at de skulle forlade denne Anstalt. Af den Grund vil jeg altsaa komme Regjeringen imøde i dette Punkt og stemme mod det enkelte Endringsforslag, som der er stillet af Udvalget. Naar man ser den Gage, som er normeret i Udcastet for Bibliothekarerne, hvis Stilling ikke er mere betydende end denne Embedsmands, som jeg her omtaler, saa vil man see, at den er ganske anderledes høj end Registratorens i Geheimearchivet. Vi have imidlertid ikke med Bibliothekets Embedsmænds Gager at bestille i dette Dieblit, fordi en endelig Ordning forestaaer med Bibliotheksvæsenet, men det forekommer mig, at man derfor alligevel kan tage Hensyn til de Satser, som man har anseet for passende der, og deraf drage Slutninger om, hvorvidt den her nævnte Embedsmænd er tilstrækkeligt lønnet eller ikke efter Postens Betydning. Jeg vil derfor anbefale Andre, som ville give en passende Løn for en vigtig Bestilling, at stemme med Ministeren i dette Punkt. — Med Hensyn til Endringsforslaget angaaende Præsterne skal jeg tillade mig at erklære, at dersom det ikke bliver indsat i Loven, vil jeg see mig nødsaget til at stemme mod hele Loven, da jeg ellers ikke troer, at vi nogeninde komme til at faae denne Sag endelig ordnet.

J. A. Hansen: Hvad angaaer Spørgsmaalet om den omtalte Embedsmænd i Ge-

heimearchivet, da er det jo bekjendt, at den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte, har en særmerkt Kjærlighed til denne Anstalt (Winther: Nei!). Forleden sværmede han for dens Egeffabe, og nu sværmer han for højere Løn til en af dens Embedsmænd. Jeg troer, at det ærede Thing er istand til at vurdere denne hans Forkjærlighed, og, hvormeget det vil lade sig henrive deraf, skal jeg henstille. Med Hensyn til Redactionen af den nye Paragraph, da skal jeg bemærke, at den er bleven optagen saaledes, som den har foreligget i mere end et Aar, ja, i to Aar, ganske bestemt formuleret, uden at den i indværende Session har været underkastet nogen fornyet Prøvelse af Forslagsstillerne. Jeg erkjender, at der er Meget, som taler for, at den i sin nuværende Form ikke endelig kan vedtages, navnlig kan Slutningsbestemmelsen angaaende Reguleringen ikke beholdes. Det glæder mig iøvrigt, at vi have overseet det, thi saa kan Ingen bebreide os, at vi have været for nærgaaende mod Præsterne. Der er stillet et Endringsforslag til denne Paragraph af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgfreds (Høgsbro). Da det nu er min Tro, at hvad enten dette Forslag vedtages eller ikke, maa den nærværende Redaction af Paragraphen, forsaavidt den nu vedtages, underkastes en nærmere Prøvelse inden tredie Behandling, og et Forslag til at forandre den forelægges, skal jeg aldeles henstille, om man vil vedtage disse Forslag, eller ikke. Jeg mener, at det i ethvert Tilfælde vil være nødvendigt at prøve Indholdet af denne Paragraph inden tredie Behandling.

Rettelser.

Nr. 192, Sp. 3008, Linie 5 f. o.: „(Klee)“ læs: „(L. Gage)“